

PLAN OCH PROFILKARTOR

ÖFVER

ÖRBÄCKSGRUFVAN

I

TORSÅKERS SOCKEN AF GEFLEBORGS LÄN

N° 212.

Plan och Profilkartor

öfver

Örbäcksgruvsvan

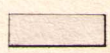

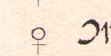

i Forsåkers socken och Gessleborgs län

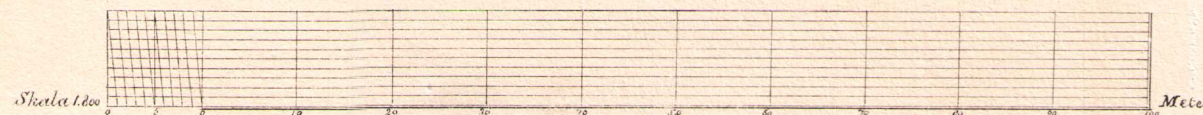
affattade på grund af den 10. September 1886 afslutade egna mätningar enligt
Commerce Collegii concession af den 27. Mars 1885

af

E. Sundberg

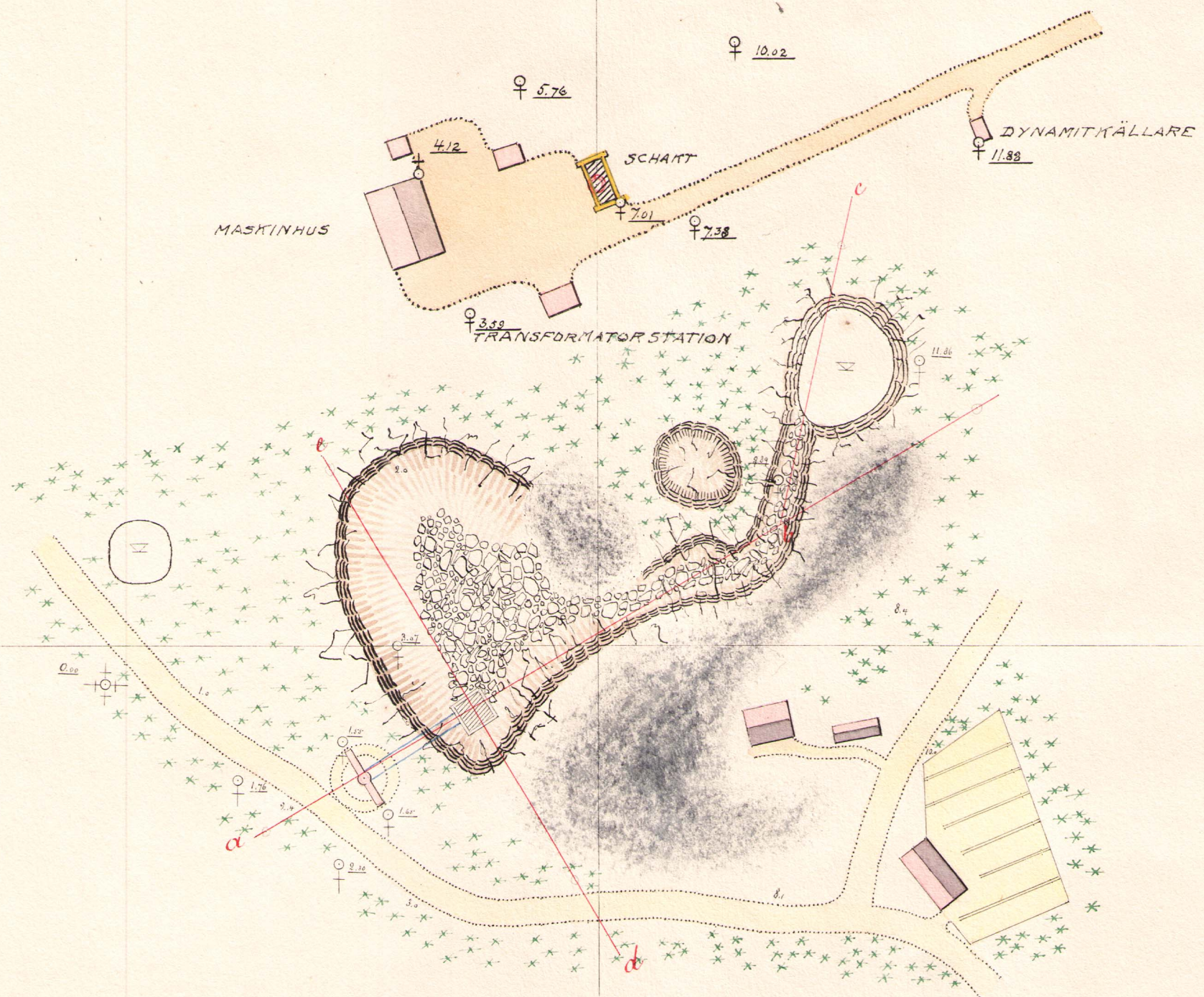
Beteckningar:

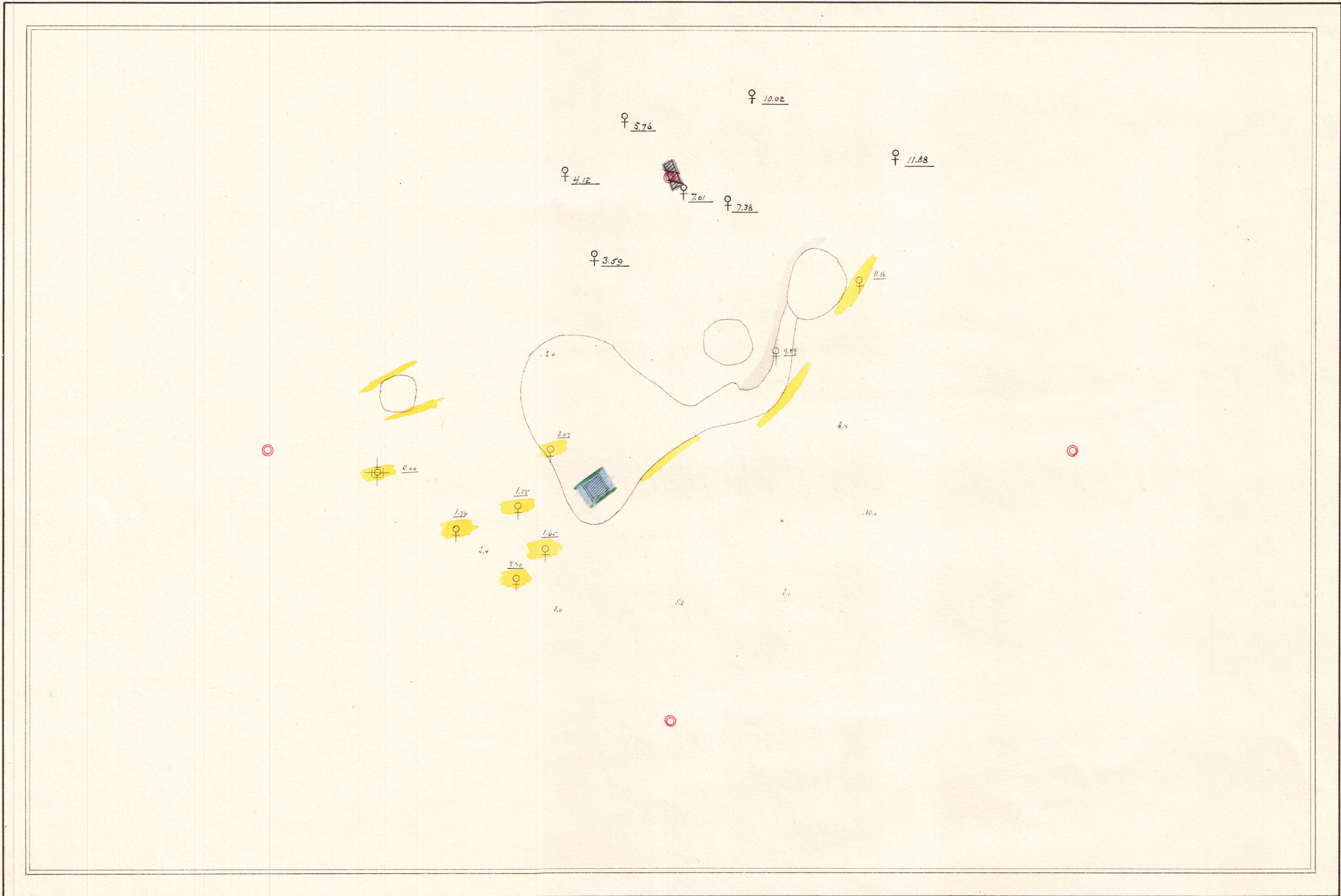
Maln	Stalk	Lagerarter	Ennit	Byggnadsberg
Väg	Skakt	Nollmärkpunkt	Inledning	Hästvind
Med fyllnadsberg igensatt rum	Vattenfylld sänkning	Märkpunkt i Ollmånket	Dike	Konnektionspunkt
Hus och remmar i Dagen	Varp	Barrskog	Gärdesgård	Profillinie

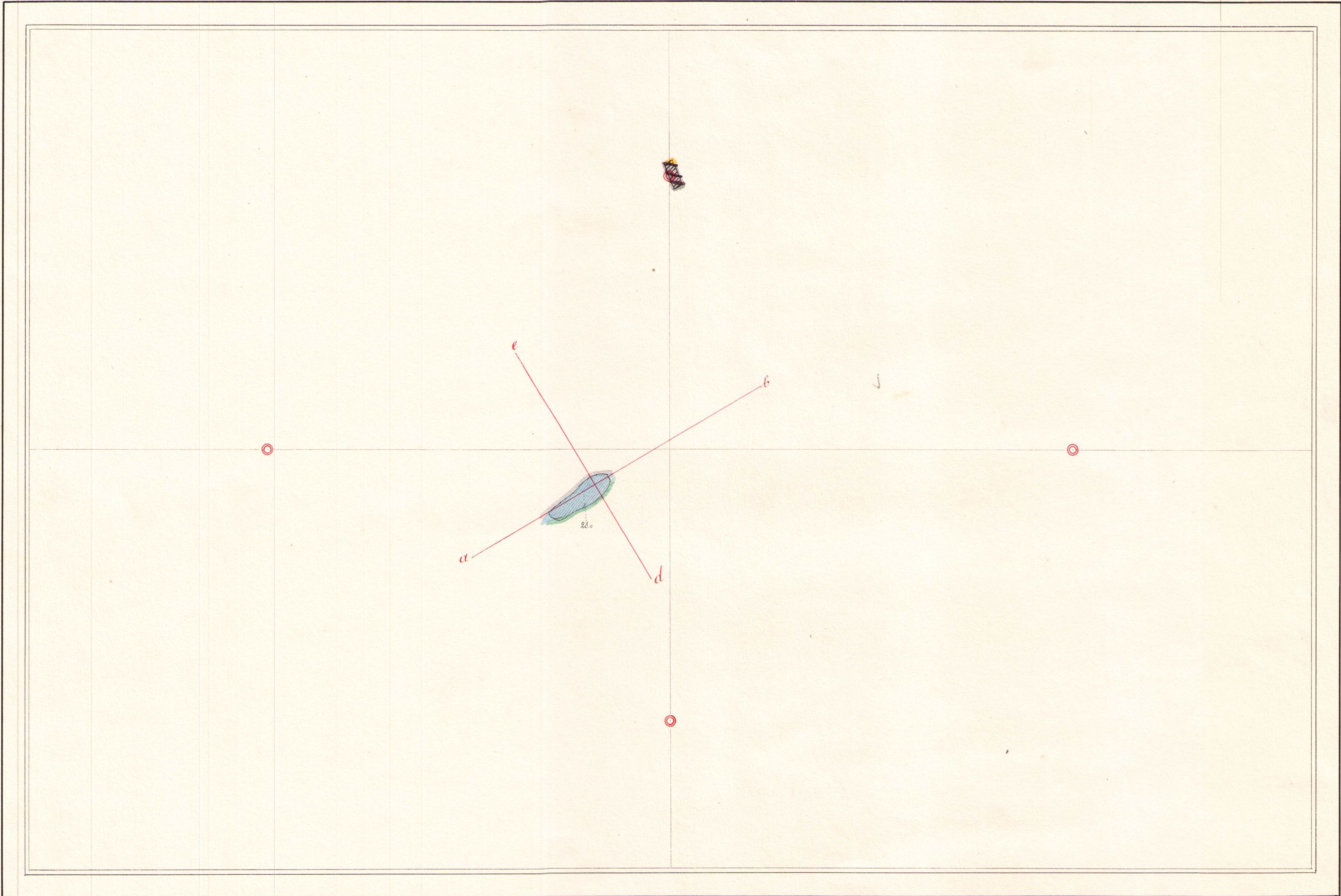

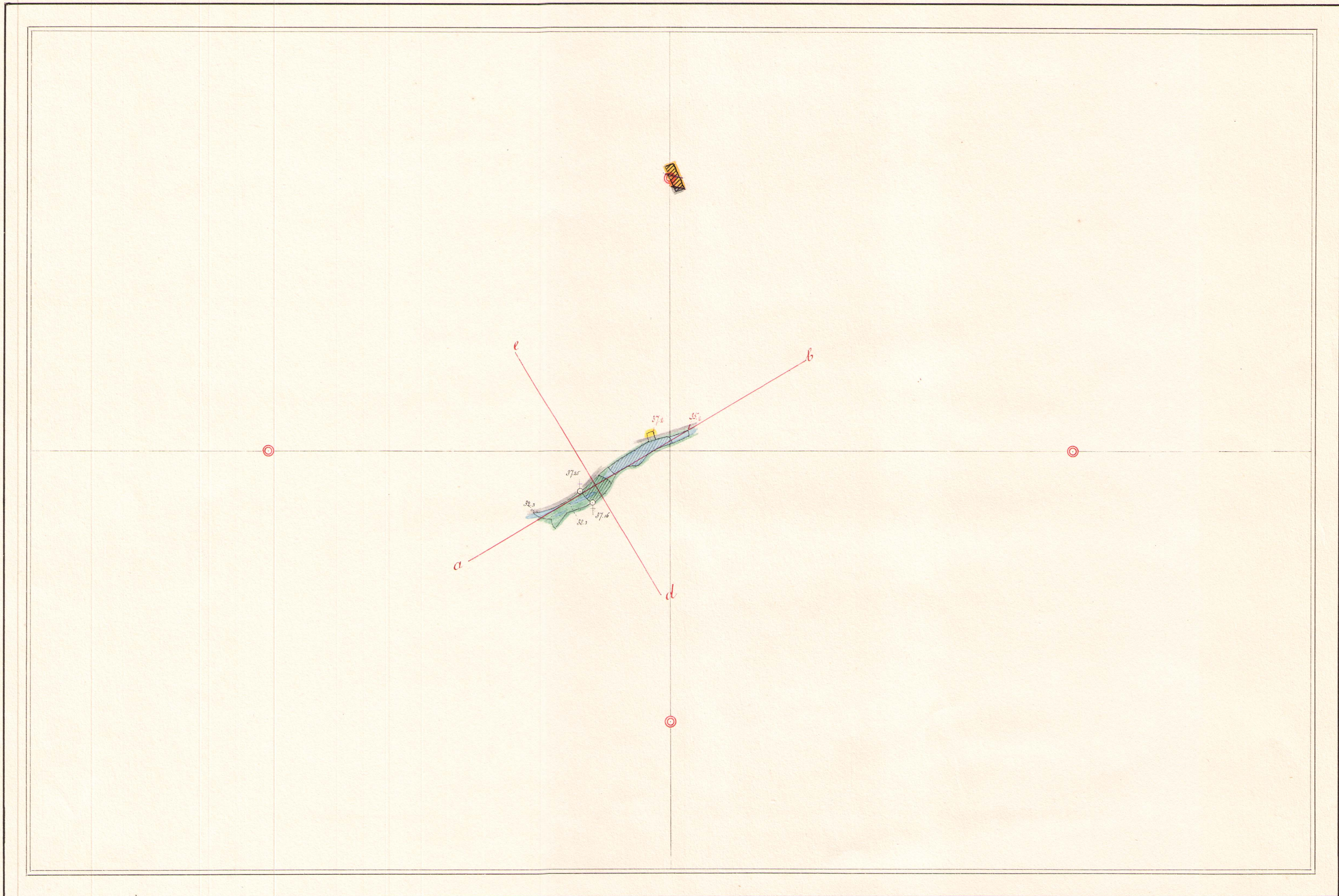
Kompletteringsmätning till denna karta

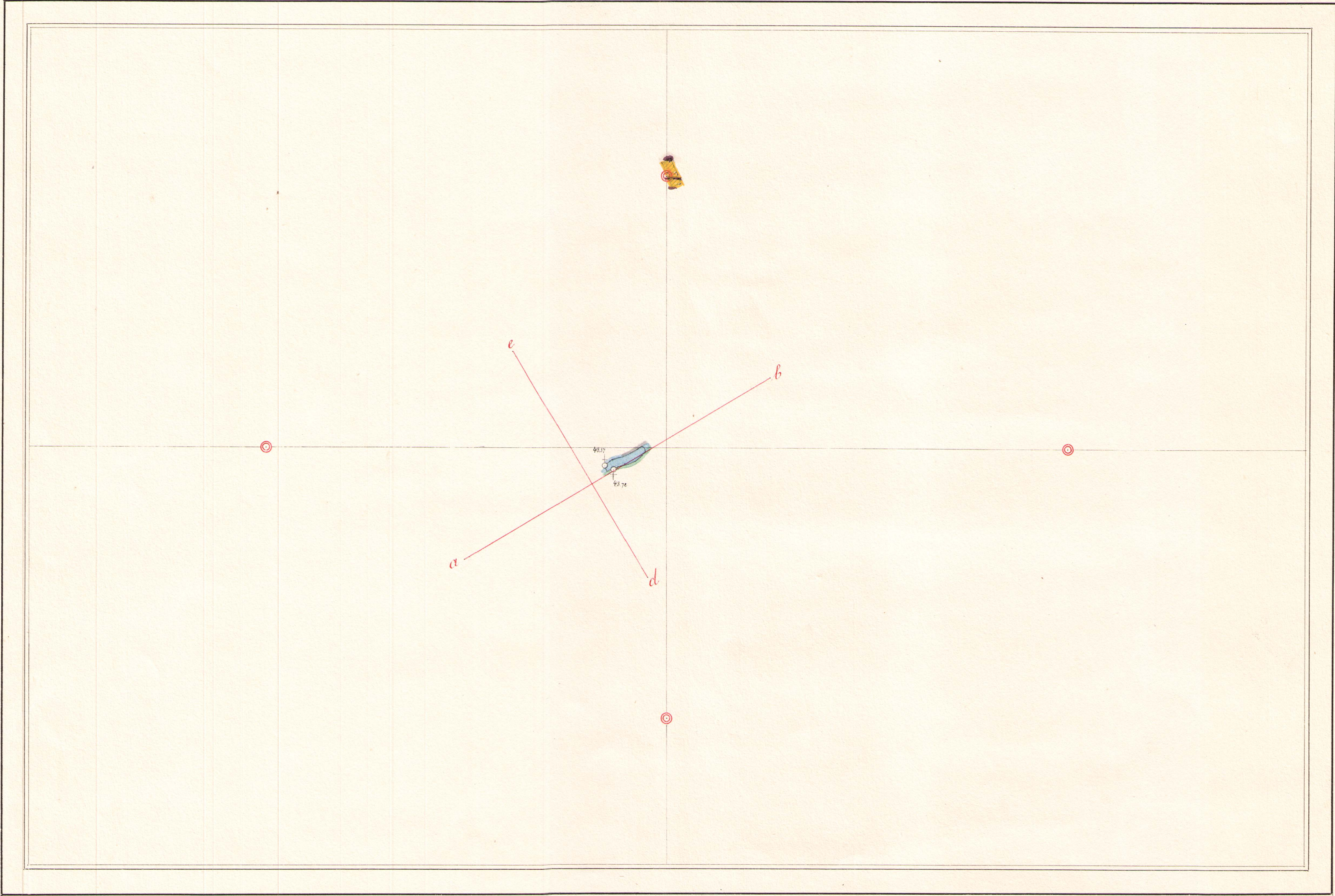
för tiden		Varkställd av	Inlagd på denna karta	
från och med	till och med		av	den
18 $\frac{10}{9}$ 86	19 $\frac{19}{8}$ 41	H. Löwenhielm	Ragnarstadius	19 $\frac{21}{11}$ 41
19 $\frac{19}{8}$ 41	19 $\frac{29}{10}$ 47	H. Löwenhielm	Ch. Lagergren	19 $\frac{6}{1}$ 51
Brytningen upphört 31/1 1943, dnr G 77:2/1963				

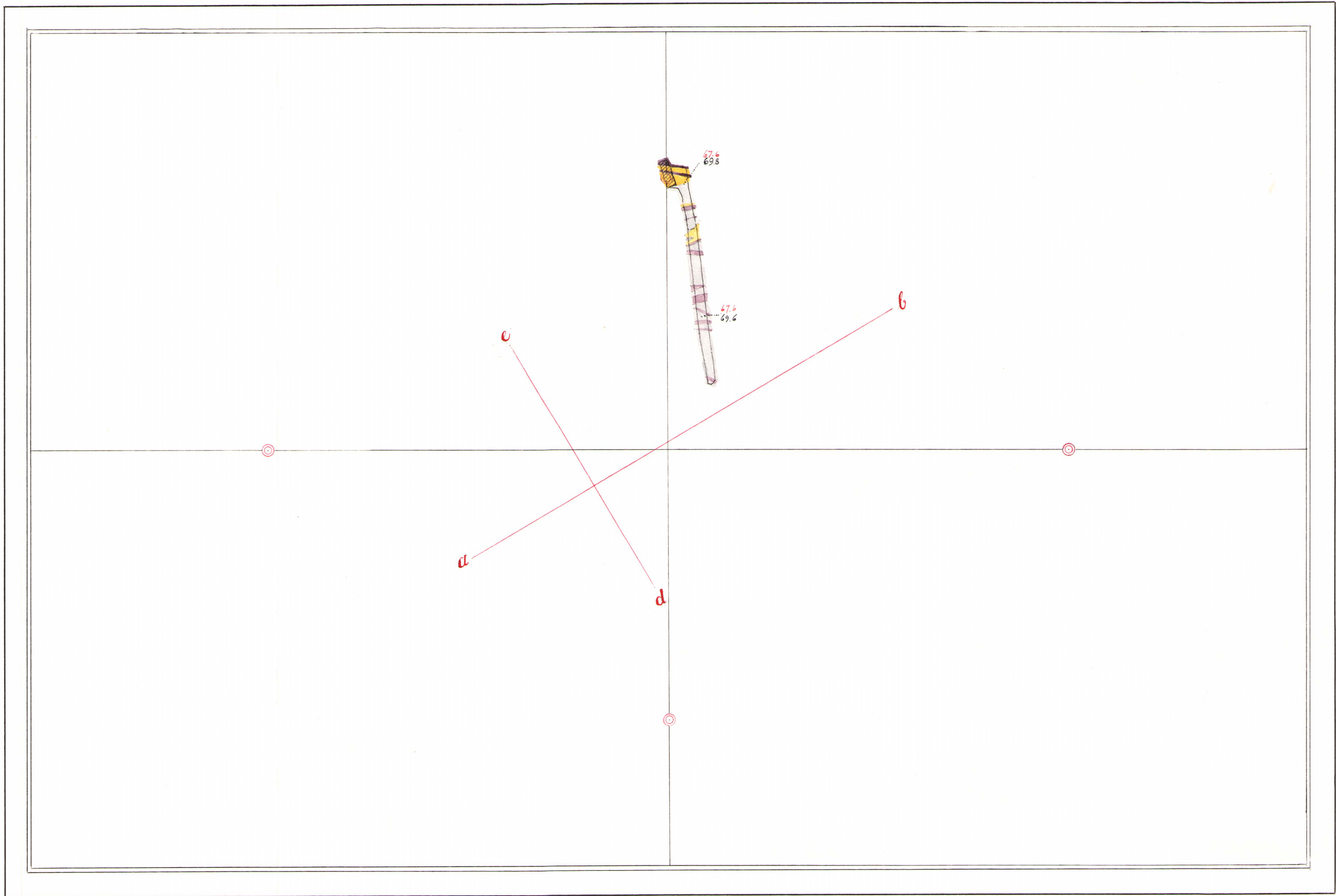

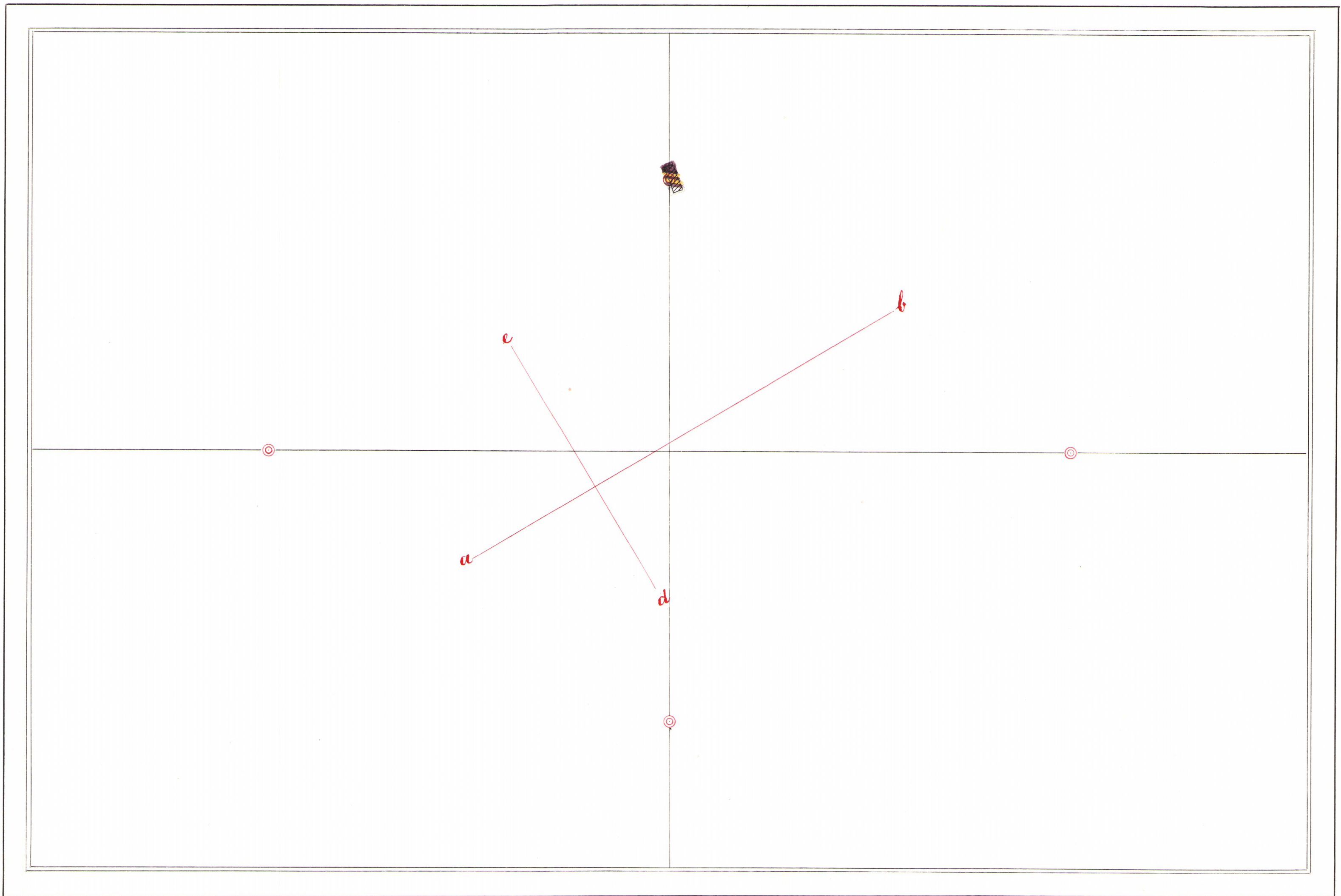

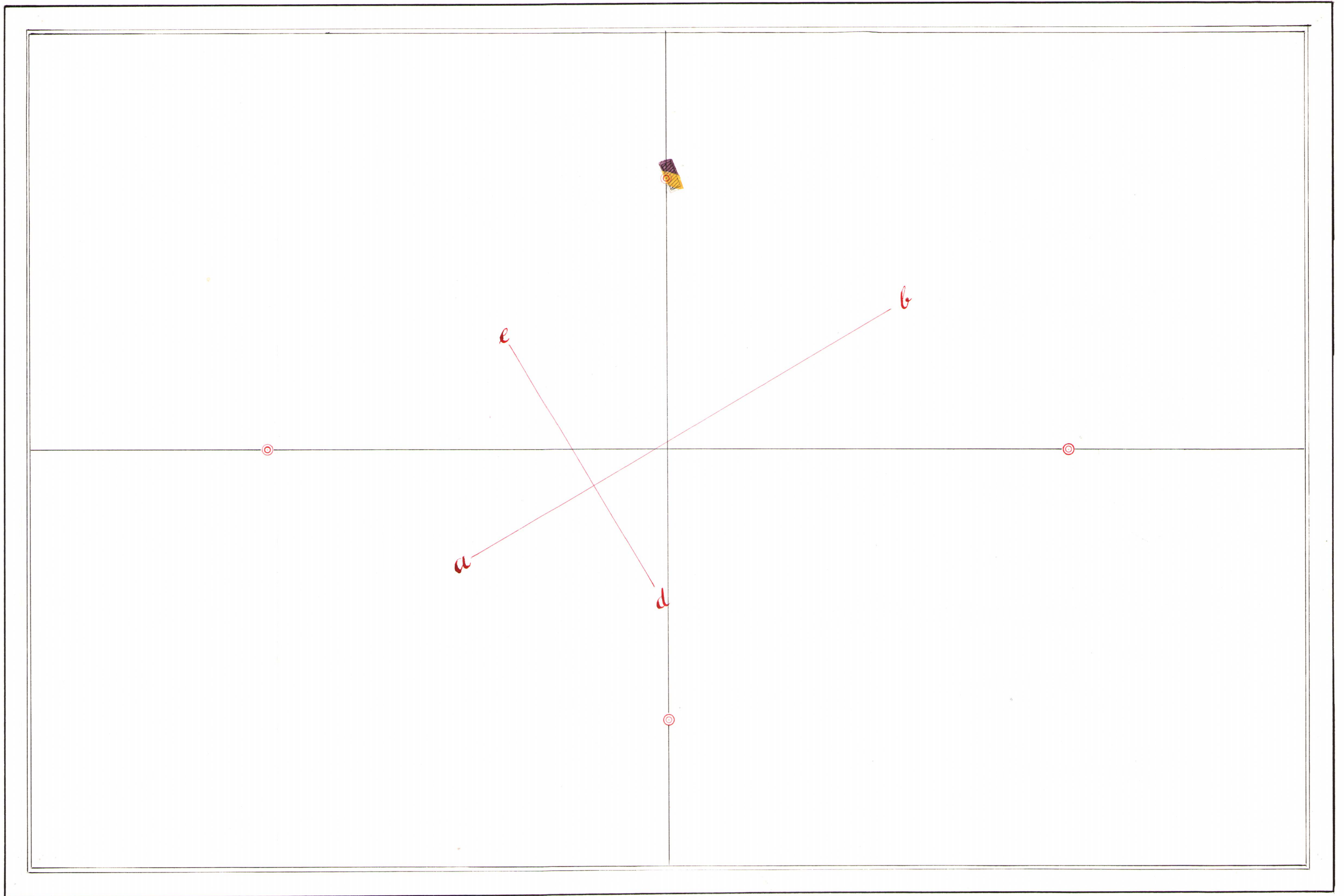

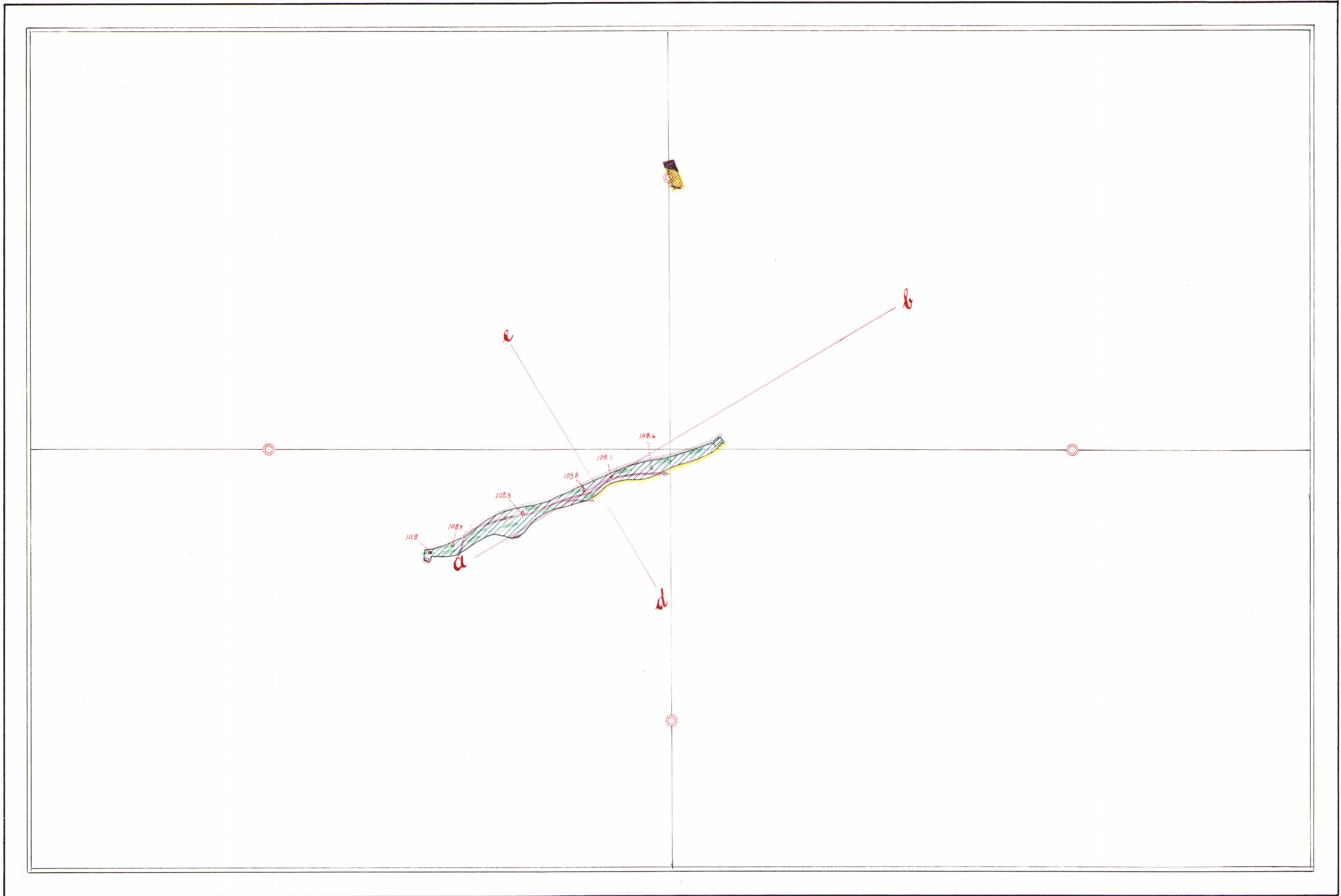

Fol. 7.

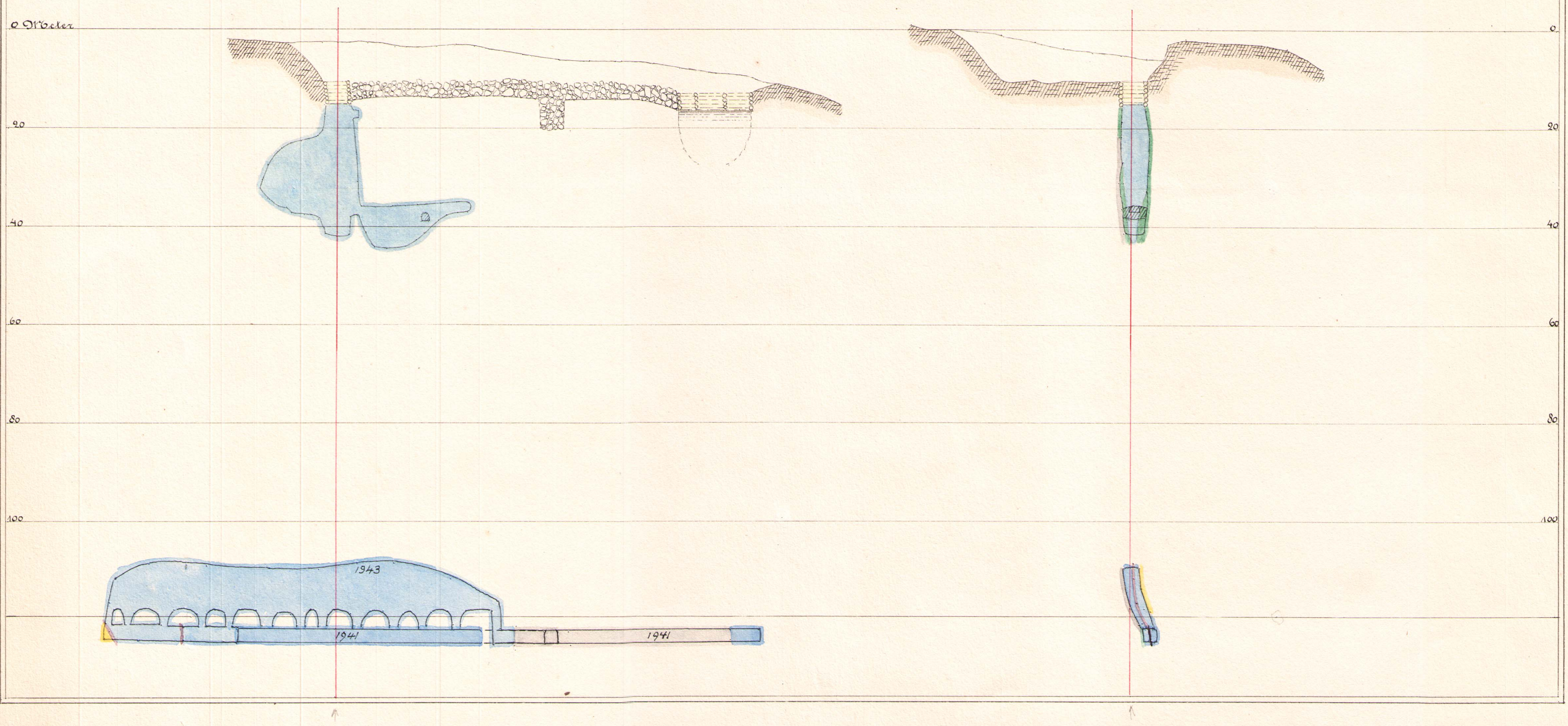

Fol. 8.

Profiler

Längdprofil efter *abc*

Dvärsprofil genom *ed*

Örbäckesgrufvan

Sedan arbetet i denna grufva en längre tid varit inställt upptogs det åter i December månad 1884, sedan Hornöfjärds Jernverks Aktiebolag blifvit egare af utmälet.

Grufvan visade sig då vara omkring 33 meter djup och hade en längd af cirka 20 meter och en medelbredd af 4 meter. Den mera rena malmen var hell smal (1.5 meter) på botten samt tycktes spetsa ut i den sydöstra gafveln. I den nordöstra gafveln åter var malmen något bredare, som angaf att malmen fortsatte åt detta håll, hvilket också sedermera visade sig vara händelsen. För öfrigt bestod botten af grönt skarnberg - sammansatt af åtkämliga pyroxen- och amfibolmineralier samt epidot och klorit - de och hvar något insprängd med maln. Den hängande väggen består af kalk, som dock i sänkningen ej gränsar omedelbart till malmen utan skiljes från den samma genom ett kloritlager af 1 till 1.5 meters tjocklek, hvilket under brytningens gång visade sig vara högst menligt för grufveljagningen, emedan hängande väggen derigenom blef osäker. Skarnberget, som utgör liggande väggen, är afven något kloritblandadt, men dock är denna sagg jämförelsevis säker. Sedan malmen blifvit följt åt nordost, åt hvilket håll kompasspåhållningen i dagen utvisade att malmlaget skulle sträcka sig, erhöles jämförelsevis ren maln till inemot 3 meters bredd. Bredden aflog dock snart, hvarjemte malmen blef så kisig, att arbetet i fält åt detta håll snart inställdes. Arbetorummet, som uppnått en höjd af 8 meter, kunde ej afsäkras mera, emedan hängväggen hotade att instöta. Därför afsänktes schaktet för att sedan afsätta en botten åt nordost. Malmen blef renare i schaktet i mån som det afsänktes. Under det arbetet härmed pågick inträffade mot slutet

tot af Mars månad 1886 ett större ras från grufvans öfre delar, förorsakadt deraf att grufvan under forna bygningsperioden blifvit värdslöst bruten. De malmen i kvalitativt hänseende ej visade sig vara af så synnerligen god beskaffenhet (den häller nämligen 0,03% svafvel och 0,01% fosfor, hvarjehnte den i degel ej lemnar fullt 50% tackjern) ansågs det ej under närvarande förhållanden vara skäl att åter upptaga arbetet i grufvan, så mycket mer som det erfordrats ett omfattande och kostsamtt rensnings- och byggnadsarbete för att åter sätta henne i stånd.

En större jordstöt norr om grufvan utvisar att der sannolikt i forna tider flera skärpningar blifvit upptagna och sedan igenfyllda. Med anledning deraf anlades en ort i grufvans hängande vägg på 2^{1/2} meters afvägning för att undersöka, om möjligen ett sidolager vore att finna bakom den i denna vägg befintliga kalken. Detta visade sig dock ej vara förhållandet, ty bakom denna kalk, som hade föga mäktighet, vidtog enit för berg och vattenafledning har användts hästvind.

A. H. Sundberg